Рік минає — і меншають сили,
Я холодним і млявим стаю...
Краю мій! Я дійду до могили,
Не побачивши волю твою!

Та вмираючи, хтів би я знати,
Що стоїш ти на вірних шляхах,
Що орач, ідучи засівати,
Дні погожі зустріне в полях:

Щоб з оселі вітрець незабутий
Звук єдиний до вуха доніс,
Звук, в якому кипіння не чути
Ані людської крові, ні сліз.

Переклад М. Зісман